

Юридичні професії

Степацький А. 9-В

Юридична освіта

- Наявність спеціальних знань і навичок — дві найважливіші риси, що відрізняють професійного юриста від людини, яка просто цікавиться законодавством.
- Спеціальні знання з юриспруденції юрист одержує як під час навчання (у коледжі або вузі), так і шляхом самоосвіти протягом усього життя. Набуття професійних навичок починається в навчальному закладі — на заняттях, під час навчальної практики й потім триває у процесі професійної діяльності вже на робочому місці.
- На сьогодні у країні налічується близько 190 державних і приватних вищих навчальних закладів, що готують юристів різних рівнів — молодших фахівців, бакалаврів, спеціалістів.
- Найбільш фундаментальні знання в галузі права дають у Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка, Львівському національному університеті ім. Івана Франка, Харківському національному педагогічному університеті ім. Г. С. Сковороди, Національній юридичній академії ім. Ярослава Мудрого (Харків), Одеській національній юридичній академії. Високий рівень освіти забезпечують навчальні заклади спеціальних органів управління: митної та податкової служб, зовнішньої торгівлі, дипломатичної та державної служби.

Як здобути професію?

- Як правило, одержавши спеціальність юриста, фахівець у галузі юри спруденції обирає для себе одну з багатьох юридичних професій. Він може стати адвокатом, слідчим, прокурором, оперативним працівником міліції чи інших правоохоронних органів, суддею, нотаріусом, юрисконсультантом, Що займається супроводом комерційної діяльності, та ін.

Адвокат

- Адвокат (від латин. *advocare*— «кликати на допомогу») — це людина, що обрала своєю професією надання юридичної допомоги. Основне завдання адвоката — усіма законними способами максимально ефективно захищати права й законні інтереси довірителя (клієнта). Ефективний захист і представництво прав є метою й необхідним результатом професійної діяльності адвоката. Для того щоб стати адвокатом, людині потрібно мати вищу юридичну освіту, скласти спеціальний іспит, прийняти присягу адвоката, отримати ліцензію (дозвіл) на заняття адвокатською діяльністю.
- Крім того, щоб стати висококваліфікованим адвокатом, треба мати постійну практику, багато читати спеціальної літератури і юридичної періодики, вивчати досвід колег, опановувати основи ораторської майстерності, уміти переконувати інших людей у правильності своєї позиції.

Прокурор

- Прокурор (від латин. *procurare* — «наглядати, відати чим-небудь, піклуватися») — це головний представник обвинувачення у вчиненні злочину.
- У судовому процесі прокурор протистоїть адвокату. Він також повинен мати універсальну підготовку в галузі юриспруденції й мати всі навички, якими володіє адвокат. Крім цього, до окремих співробітників прокуратури можуть висуватися додаткові вимоги, пов'язані зі специфікою їхньої діяльності. Наприклад, прокурор-криміналіст також повинен бути гарним слідчим.
- Професійний прокурор повинен добре розбиратися в людях, уміти слухати інших і обстоювати свою думку, бути завзятим і наполегливим у досягненні своєї мети.
- Людина, яка обрала професію прокурора, повинна мати високі моральні якості та виконувати свої професійні обов'язки, не мати судимості, у тому числі погашеної. Остання обставина визначається тим, що прокурор має моральне право жадати від інших виконання закону тільки в тому випадку, якщо сам має бездоганну репутацію.

Слідчий

- Слідчий — це посадова особа органів внутрішніх справ, Служби Безпеки України, прокуратури. Він провадить попереднє слідство, тобто здійснює дії, зміст яких полягає в з'ясуванні обставин здійснення злочину, у пошуку винного й пред'явленні йому обвинувачення.
- Вирішальними в професійній діяльності слідчого є ті якості, які характеризують творчий початок його особистості: розвинене уявлення; самостійність; гнучкість (уміння змінювати свою діяльність і змінювати ухвалені рішення відповідно до нової інформації, здатність відмовитися від шаблонних рішень); об'єктивність мислення (повинен уміти дивитися на свої дії очима сторонньої, критично налаштованої людини); оперативність (уміння вирішувати завдання в стислий строк); інтелектуальний рівень (насамперед, загальна ерудиція), гарна пам'ять, інтуїція. До того ж у роботі слідчого необхідно дуже тонко відчувати натуру людини, насамперед злочинця (відрізнити, коли він говорить правду, а коли бреше), розуміти, які мотиви злочину й за яким сценарієм він розвивався.

Суддя

- Суддя — це професійний юрист, який наділений у встановленому порядку відповідними повноваженнями і здійснює від імені держави правосуддя, виносить рішення й вироки, визначає покарання особам, що скоїли злочин. Професія судді є однією із найдавніших і особливо відповідальних юридичних спеціальностей.
- Діяльність судді багатогранна, охоплює всі сфери спілкування між людьми, і тому набір принципів, норм, що стосується професійної етики судді, досить умовний, як і саме поняття професійної етики. Однак є певна специфіка в діяльності судді, що пов'язана з моральними ситуаціями, що не зустрічаються в інших професіях, але є звичайними для правосуддя (наприклад, обов'язок не розголошувати таємницю наради, як і те, що відбувалося у закритому судовому засіданні).
- Суддею може стати громадянин України, який проживає на території України не менше десяти років, має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права не менше ніж три роки, який досягнув віку 25 років. Уперше суддів призначає на посаду Президент України строком на п'ять років. Після закінчення цього терміну Верховна Рада України призначає суддів безстроково.

Нотаріус

- Нотаріус (від латин. *notarius*— «переписувач, секретар») — професійний юрист, основною функцією якого є виконання нотаріальних дій. Нотаріальні дії полягають у засвідченні в установленому порядку різних фактів, подій і явищ. Нотаріальні дії в Україні засвідчують нотаріуси, що працюють у державних нотаріальних конторах, або ті, які займаються приватною нотаріальною практикою. Державні й приватні нотаріуси виконують, в основному, однакові нотаріальні дії: засвідчують угоди, для яких законодавством установлена обов'язкова нотаріальна форма (договори, заповіти, доручення); видають свідоцтва про право власності на частку у спільному майні подружжя; засвідчують правильність копії документів і виписок з них, дійсність підпису й вірність перекладу; засвідчують різні факти (перебування громадянина в певному місці та ін.).
- Окрім означеного, державні нотаріуси виконують низку додаткових нотаріальних дій, пов'язаних зі спадкуванням: засвідчують заповіти, вій дають свідоцтва про право на спадщину й уживають заходів щодо охорони спадкоємного майна.

Юрисконсульт

- Юрисконсульт (від латин. *jurisconsultus*— «радник права») — це фахівець, що професійно знається на законодавстві та здійснює правовий супровід комерційної діяльності (будівельної, видавничої, транспортної, фармацевтичної, торговельної та ін.) на певному підприємстві. На відміну від співробітників юридичних фірм, юрисконсульт захищає інтереси й вирішує проблеми тільки одного клієнта — свого роботодавця. Основне завдання юрисконсульта — забезпечити виконання закону на підприємстві й самим підприємством. Юрисконсульт складає і візує договори, накази, листи, претензії, заяви, стягує борги з несумлінних контрагентів, представляє і відстоює інтереси підприємства в судах, різних організаціях, документально оформляє всі укладені підприємством угоди. Юрисконсульт контролює прийом на роботу і звільнення співробітників, консультує бухгалтерію із приводу застосування різних норм Податкового кодексу, створює процедури прийняття рішень, супроводжує нові інвестиційні проекти та ін.